

CHÚA CHĂN NUÔI TÔI

(Thánh Vịnh 122)

Duyên Quốc Kỳ

1. Chúa chăn nuôi tôi đây, tôi còn lo sợ
2. Chúa chăn nuôi tôi đây, như người cha từ

chi, tôi chẳng thiếu thốn gì. Đồng cỏ xanh với
ái, mong người con vắng nhà, mà đường xa với

xanh, Người đem tới nghỉ ngơi, lòng vui sống thánh
xa, người con vẫn với xa, người cha đứng chờ

thời. Một giòng suối dịu êm, yêu thương Người dẫn
mong mỗi mòn mắt mờ trông, khi con yêu đã

về, nghỉ ngơi giòng suối mát. Vì Người là Chúa
về, vòng tay người đưa đón. Là người cha chỉ

chiên, yêu chiên hơn chính mình. Người chết cho đoàn
nhân, yêu con hơn chính mình. Người chết cho đoàn

chiên. ĐK: Chúa chăn nuôi tôi
con.

đây, tôi còn lo lắng gì, vì tôi đâu thiếu

chi. Chúa chăn nuôi tôi đây, tôi còn lo lắng
gì, vì tôi luôn thỏa chí. Chúa luôn thương yêu
tôi, Chúa đã sinh xuống đời, buồn vui chia với tôi.
Chúa luôn thương yêu tôi, Người chết trên thập
hình, để cứu chuộc đời tôi.